

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МІСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА імені О. М. БЕКЕТОВА

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
до практичних занять та організації самостійної роботи
з навчальної дисципліни

**«ДИЗАЙН ЦИФРОВИХ ТА АНАЛОГОВИХ
МЕДІА»**

*(для здобувачів денної форми навчання
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
зі спеціальності 022 – Дизайн)*

Харків
ХНУМГ ім. О. М. Бекетова
2021

Методичні рекомендації до практичних занять та організації самостійної роботи з навчальної дисципліни «Дизайн цифрових та аналогових медіа» (для здобувачів денної форми навчання першого (бакалаврського) рівня вищої освіти зі спеціальності 022 – Дизайн) / Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова ; уклад. : І. І. Коляда, Д. В. Стонога, К. С. Шевченко, О. О. Морська. – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2021. – 21 с.

Укладачі : асист. І. І. Коляда,
асист. Д. В. Стонога,
асист. К. С. Шевченко,
асист. О. О. Морська

Рецензент:

Н. С. Вергунова, кандидат мистецтвознавства, доцент Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова.

Рекомендовано кафедрою дизайну та 3D-моделювання, протокол № 1 від 31.08.2021.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
1 ОГЛЯД ТЕРМІНОЛОГІЇ ТА ОСНОВ ІНФОГРАФІКИ.....	5
2 СТРУКТУРНА ІНФОГРАФІКА	14
2.1 Завдання за темою «Структурна інфографіка кафедри».....	16
2.2 Контрольні питання до теми «Структурна інфографіка кафедри»...	16
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	17
ДОДАТКИ.....	18

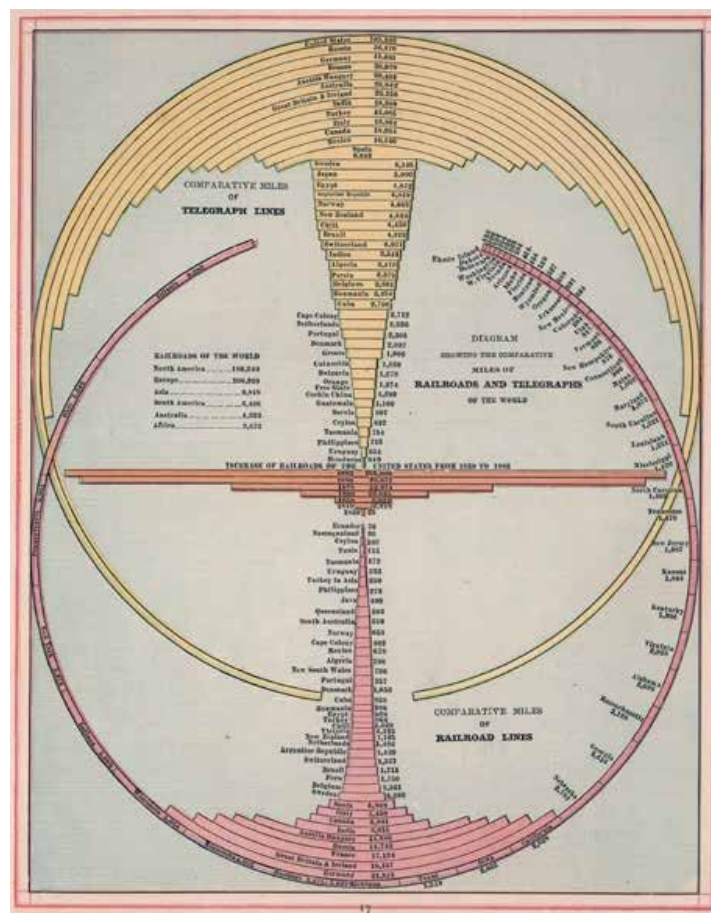
ВСТУП

Друковані медіа в епоху суцільного «digital» та миттєвої швидкості передачі інформації багатьма сприймаються неоднозначно, з одного боку, це архаїчний та реакційний рудимент старих технологій, з іншого боку, це сталий, резервний відбиток важливих подій, новин, людей на матеріальному носії, що не потребує додаткових пристроїв для отримання інформації. І якщо перша точка зору частково зрозуміла, з урахуванням швидкості оновлення певної інформації, то друга містить не тільки виправдання доцільності існування друкованих медіа, а й перспективи набуття матеріальної цінності й колекційної вартості. Зрозуміло, що «сталій розвиток», екологічність, збереження лісів та інші тенденції в сучасному суспільстві не передбачають такі самі обсяги друкованих медіа, як у середині та наприкінці ХХ століття. Однак залишається певна ніша для спеціальної та професійної літератури, до якої сьогодні висувуються певні вимоги щодо якості інформації та дизайну носія. Саме аспект реалізації дизайну і становить для нас професійний інтерес.

Навчальна дисципліна «Дизайн цифрових та аналогових медіа» посідає важливе місце в системі фахової підготовки бакалаврів за спеціальністю 022 – Дизайн. Метою навчальної дисципліни «Дизайн цифрових та аналогових медіа» є закріплення теоретичних знань і практичних навичок, отриманих під час навчання, ознайомлення студентів із структурою проектної діяльності, специфікою ведення реальних проєктів та індивідуальною апробацією своїх можливостей в проєктних умовах.

1 ОГЛЯД ТЕРМІНОЛОГІЇ ТА ОСНОВ ІНФОГРАФІКИ

Статистичні дані повинні бути представлені так, щоб ними було зручно користуватися. Передача однієї і тієї ж самої числової інформації може здійснюватися декількома способами, що визначають суть методу представлення даних. Це функціональний, текстовий, табличний і графічний способи. Числовий масив даних можна охарактеризувати функціональною залежністю (якщо вона існує), тобто за допомогою формули, що представляє знакову математичну систему. Наприклад, числовий ряд 0, 2, 4, 8, 10 можна описати формулою $X(n+1) = X(n) + 2$. Користувач за формулою зможе відновити числовий ряд, прослідкувати відповідну закономірність. Для неспеціаліста у цій сфері формульне подання числових даних буде неінформативним. Текстовий метод передбачає безпосереднє розміщення чисел у тексті. Застосовується при незначній кількості числових даних, коли потрібно порівняти два-три значення одного показника. Текстова форма має винятково описове спрямування, тому що просте включення чисел в текст ускладнює сприйняття статистичної інформації. Безсумнівним плюсом цього способу є відсутність вимог попередньої спеціальної обробки даних, хоча візуальна якість такої форми подання даних незадовільна.

Картографія. Вже в середині ХХ ст. спеціальні карти і плани розглядалися відомим французьким картографом жаком Бертеном, як один з чотирьох складників інформаційної графіки, окрім діаграм, мереж, знаків. Потрібно визнати, що в радянській класифікації інфографіки окремим видом були так звані топограми – умовні узагальнені зображення, що відображають розташування об'єктів або показників у просторі (рис. 2.2).

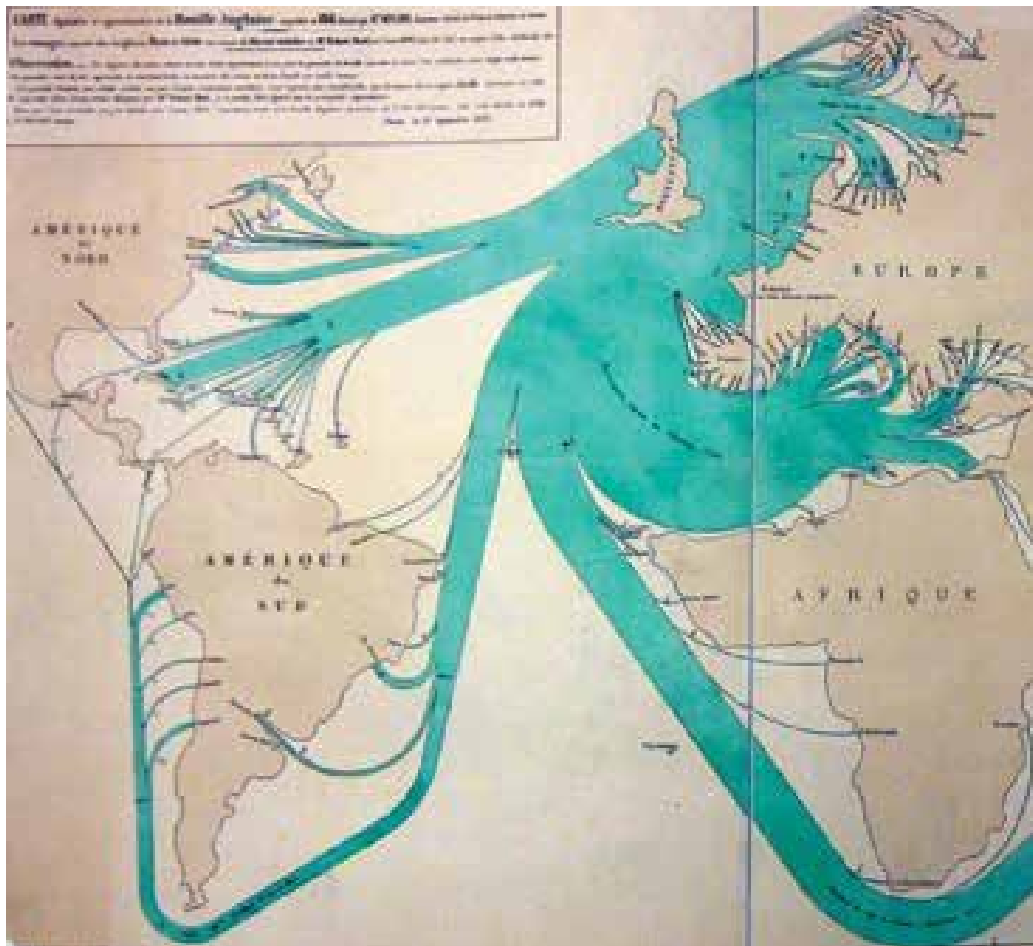

Рисунок 2.2 – Фрагмент картодіаграми (Ш. Мінар, Франція, 1858 р.)

Науково-популярна графіка. Окрім графічного методу у статистиці розвивалася і популярна інфографіка, що будується на ілюстрації. Дійсно, зображення слугувало не тільки візуальним поданням числових даних (діаграми) або для їх розподілу по місцю розташування (тематичні карти), але й забезпечувало поширення наукових знань. Схема або креслення внаслідок спрощеної подачі, чіткості і наочності стають головними дійовими особами інформаційної графіки. Прикладом слугує висловлювання Левассера щодо популяризації числової інформації, яке стосується всієї інфографіки (рис. 2.3, 2.4).

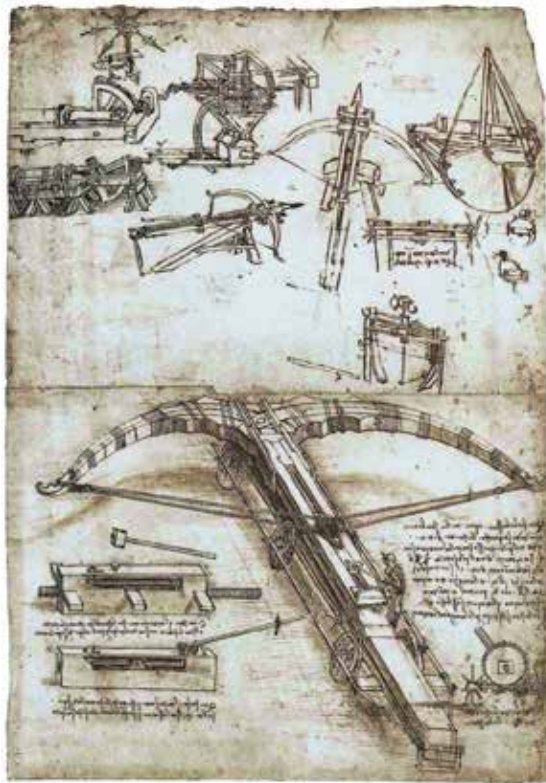

Рисунок 2.3 – Леонардо да Вінчі.
Велетенський арбалет (1480–1482 р.)

Рисунок 2.4 – Формування рослинних орнаментів на основі ботанічних ілюстрацій
Томаса Вагнера з книги «Дослідження природи і композиції» (1906 р.)

Ілюстративні образи в інфографіці. Ілюстративний матеріал в графіці слугує швидше допоміжним елементом. Це може бути малюнок, фотографія, окремі піктограми або інші символи, розміщені в полі графіка чи – безпосередньо біля нього. Існує особливий вид графіків – фігурні діаграми, у яких такі зображення є лічильними одиницями, що відображають кількісні показники. Діаграми можуть бути виконані у вигляді малюнків або навіть карикатур, на яких криві чи стовпчики трансформуються в образотворчому вигляді. У такому разі ілюстрації впроваджуються в поле графіка у вигляді його образу і становлять як особливу декоративну прикрасу інфографіки.

У інформаційному дизайні одним із значущих правил є простота подання даних, тому використання образотворчих засобів повинно бути виправдано їх функціональністю і естетичним значенням. Будь-який декоративний елемент, ілюстрація, піктограма, оригінальна типографіка, сповнені експресії, або колірні плашки, можуть відволікати увагу читача від головного – сприйняття, аналізу, усвідомлення та інтерпретації представлених явищ, даних або зв'язків. Проблема зайвої ілюстративності – складність усвідомлення смислового значення того чи іншого елемента інфографіки (рис. 2.5).

Рисунок 2.5 – Фігурна діаграма із звіту департаменту благодійності Піттсбурга (1911 р.)

Віденський метод образотворчої статистики. Свою назву Віденський метод образотворчої статистики бере від робіт відомого австрійського філософа, економіста і соціолога Отто Нейрата, чиє ім'я тісно пов'язане з модернізмом у сфері інформаційної графіки. Саме у Відні розпочалося формування нової системи образотворчої мови, досі використовуваної для графічного представлення соціально-економічної та іншої статистичної інформації. Отто Нейрат неодноразово підкреслював, що метод не отримав би належного розвитку без підтримки і достатнього фінансування з боку муніципальної влади Відня. Це важлива точка відліку, тому що Віденський метод був розроблений у контексті унікального часу, так званого муніципального соціалізму у Відні в період між двома світовими війнами (рис. 2.6).

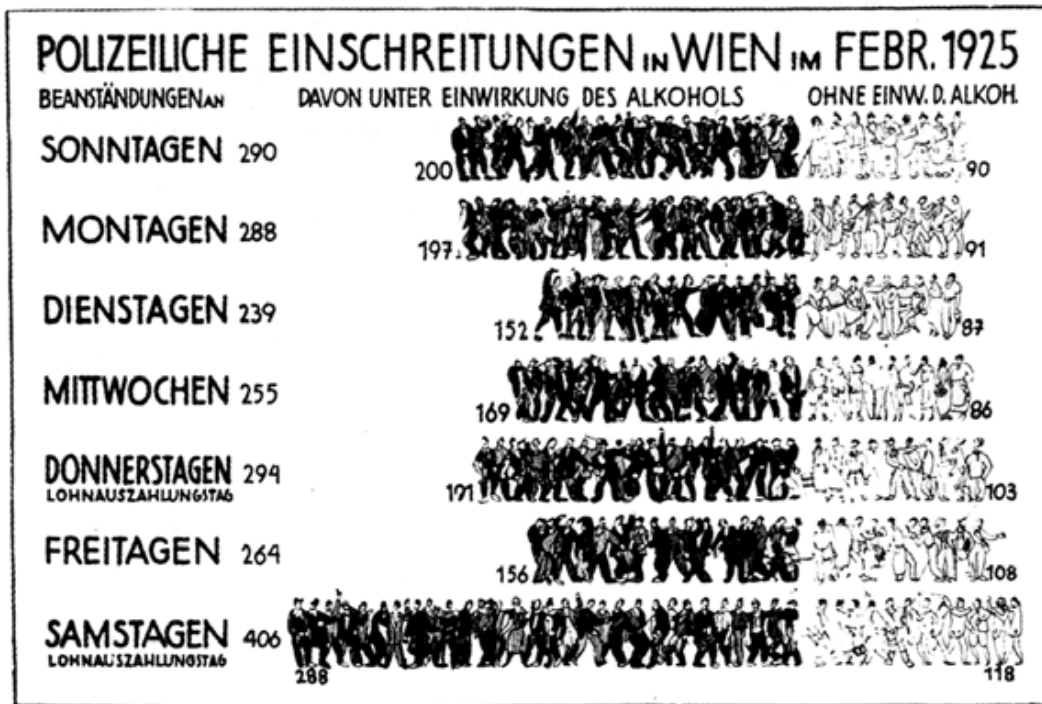

Рисунок 2.6 – Діаграма порушень громадського порядку у Відні, зафіксованих поліцією в лютому 1925 р. (з газети «Osterreichische Gemeinde Zeitung» від 15.05.1926, соціально-економічний музей Відня, Австрія, 1926 р.)

Для визначення стильових особливостей Віденського методу образотворчої статистики необхідно розглянути питання про передумови його виникнення. Прийнято вважати, що формування сучасної візуальної мови інфографіки розпочалося в 1920-ті рр. Дійсно, Віденський метод образотворчої статистики поєднав діаграми, піктограми, а подекуди й картографію. Дослідники погоджуються з думкою про значний вплив конструктивізму на появу нового графічного способу подання статистичних даних. Дійсно, естетизація схематичності й умовності зображень у роботах конструктивістів, що стали відправною точкою або джерелом для Віденського методу образотворчої статистики, привела до художньої значущості мінімалістичної побудови піктограм. Вони стали носіями нового напрямку в дизайні, виконуючи функцію позначення об'єктів, явищ і процесів, а у фігурних кількісних діаграмах грали роль лічильної одиниці.

Другим джерелом Віденського методу образотворчої статистики стали роботи американського інженера і вченого Вілларда Брінтона. Ретельне вивчення матеріалів дозволяє зробити висновок про те, що Отто Нейрат був знайомий з цими працями. Що більше, узяв його метод за основу. Навіть доказова база фігурних діаграм у Брінтона в 1914 р. і у Нейрата в 1930-х рр. збігається в деталях. Наприклад, американський дослідник наводить опубліковані діаграми з використанням зображень, критикуючи авторів за відсутність критеріїв порівняння числових даних. Те ж саме стверджував і Отто Нейрат десять років потому. Тільки для ілюстрування, замість пасажиропотоку в Сполучених Штатах, він вибрав статистичні дані про шлюби в Німеччині (рис. 2.7).

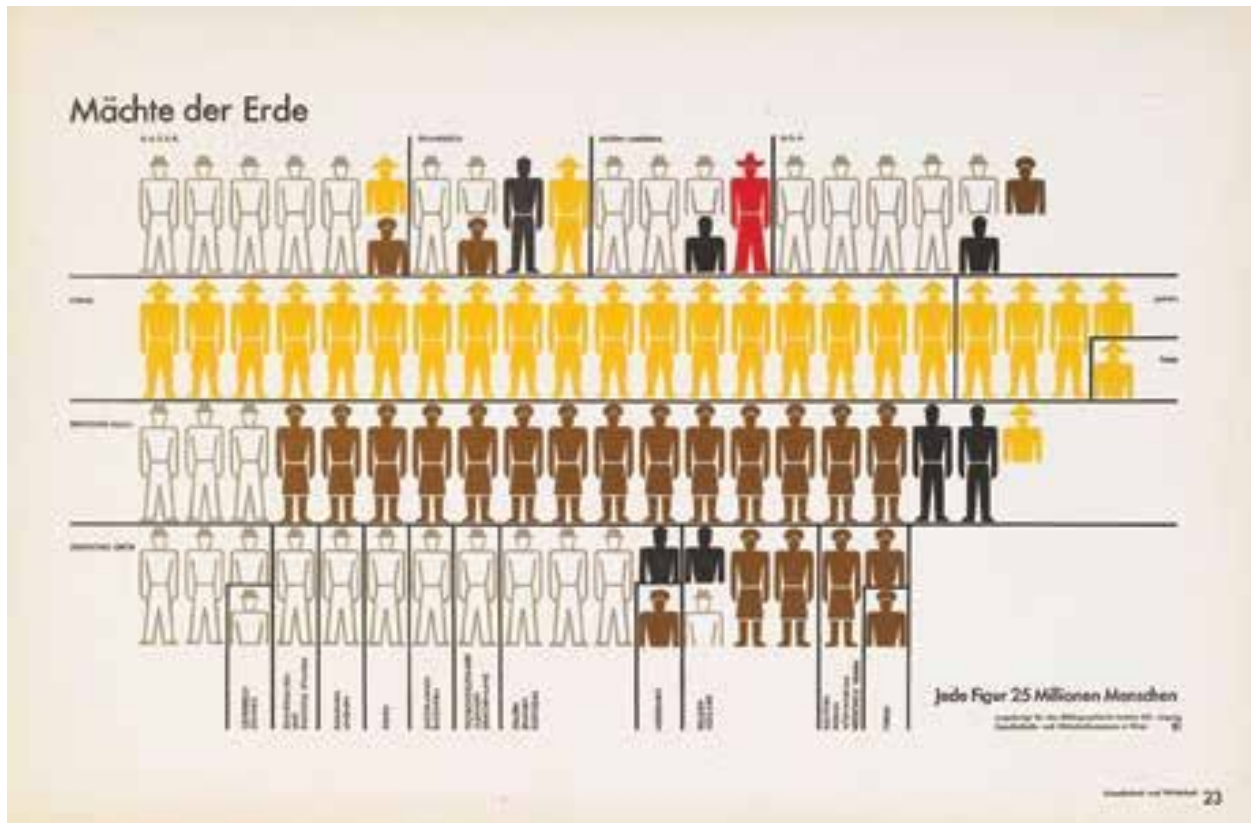

Рисунок 2.7 – Фігурна кількісна діаграма до складу населення Землі по державах з атласу «Суспільство і економіка. Основи візуальної статистики» (соціально-економічний музей Відня, Австрія, 1930 р.)

Піктограми. Формування нового напрямку в дизайні супроводжувалося передачею інструментів, щодо цього належали до статистики, картографії, інженерної графіки, вступу до творчої спеціальності. Діаграми, карти, архітектурні розрізи, креслення механізмів, структурні схеми опиняються в руках інформаційних дизайнерів – інфографів. Однак один інструмент не стосується суміжних областей науки і техніки, а створюється практично з нуля. Ідеться про знакові системи, прообразом яких можна вважати умовні позначки на картах. Подібні додаткові інформаційні елементи здавна слугували для позначення населених пунктів і елементів ландшафту – гір, хребтів, лісів. Схематизовані і здебільшого умовні, вони позначали лише необхідні для читання карт ознаки. Наприклад, на давньоримських картах невеликі населені пункти позначалися найпростішими позначками у вигляді будиночка, великі міста – зображенням веж і стін, а столиці (Рим, Константинополь) – додатковими малюнками яскравої архітектурної пам'ятки – палацу, Триумфальної арки або колони.

Ще одним джерелом сучасних піктограм називають геральдичні і товарні знаки. Історично ці знаки були пов'язані із символами, що засвідчували підпис: тавро, клеймо, відбиток печатки. Це був своєрідний сімейний або домовий знак, який передавався у спадок і відігравав символічну й захисну функцію. Залежно від діяльності людини вони мали виробничо-торговий або геральдичний сенс. Таврування призначалося для позначення приналежності певному власникові,

майстерні або місцевості. Ярлики і клейма ремісників зазвичай будувалися на ідеограмах, що відображають поняття. Знак кренделя або калача позначав булочника, чобіт – чоботаря, мішок з монетами – лихваря тощо (рис. 2.8).

Рисунок 2.8 – Л. Лисицький. Ескіз обкладинки книги для дітей «Чотири дії» (1928 р.)

Безсумнівно, радянський конструктивізм з його мінімумом декоративності, підкресленою простотою і лаконізмом образотворчих засобів відіграв одну з головних ролей у становленні «нової інфографіки» (можна дозволити собі такий неологізм за аналогією з «ною типографікою» Чихольда або «ною фотографією» Родченка). Символізм графічної мови Маяковського і Лебедева у вікнах РОСТу, абстрактний схематизм фігур Степанової, постсупрематичний живопис у «Селянських циклах» Малевича і Суетіна, піктографічність силуетів машин і механізмів Доброковського і Черніхова, нарешті супрематичні квадрати Лисицького, чиста абстракція в оформленні та навігації книги – все це стало фундаментом знакової лаконічності Віденського методу образотворчої статистики. Підкреслена функціональність, антиестетизм і антидекоративність конструктивістської графіки зробили її справжнім маніфестом нового мистецтва. Завдяки лаконізму і узагальненості графічної мови зображувані конструктивістами об'єкти, позбавлені індивідуальності, перетворюються на піктограми. Не випадково творчість художників Віденського соціально-економічного музею трактують, як продовження конструктивізму в піктограмах (рис. 2.9).

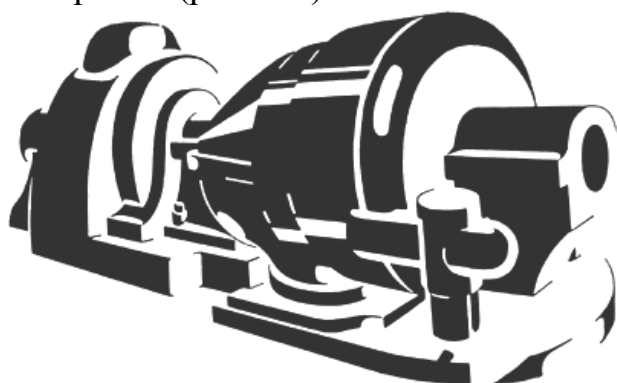

Рисунок 2.9 – Черніхов Я. «Турбогенератор» (1931 р.)

Особливі вимоги висуваються до піктограм і з боку інших графічних дизайнерів. Наприклад, при виборі символічного зображення вони керувалися правилами, сформульованими Модлі, і спричинили значний вплив на популяризацію Віденського методу в США :

- зображення символу повинно відповідати принципам хорошого малюнка, встановленим в образотворчому і прикладних мистецтвах;
- символ може використовуватися, як для великих, так і для дрібних зображень;
- символ повинен надавати узагальнене зображення, а не передавати індивідуалізовані риси;
- символ має бути легко відрізнити від будь-якого іншого;
- символ повинен викликати інтерес;
- символ є лічильною одиницею, і він, насамперед, повинен бути зрозумілий, як рахункова одиниця;
- символ повинен бути придатний як для контурного, так і для силуетного зображення.

Американський послідовник методу д-ра Нейрата Рудольф Модлі підкреслював перспективу використання нового графічного інструменту: «Техніка піктограми відкриває нові можливості для формування громадської думки. Це робить можливим представлення фактичного матеріалу в простих термінах для аудиторії, чисельність якої більша, ніж та, що складається з фахівців. Грунтуючись на наборі простих базових правил образотворчої статистики, піктограми стають новим середовищем комунікації».

Інфографіка модернізму. Інформаційний дизайн в період свого становлення стикався не тільки з проблемами естетичної адаптації інфографіки, що полягали в пошуку візуальних образів, композиційного і колористичного моделювання, а й з недосконалістю проєктних стандартів, наприклад, правил побудови графіків або однозначного їх тлумачення. Це призводило до численних помилок у проєктуванні діаграм. Якщо в Радянському Союзі для фігурних діаграм правила були сформульовані Іваницьким у кількох його роботах під значним впливом Віденського методу образотворчої статистики, то особливості формування традиційних для статистики діаграм і тематичних карт статистичної спрямованості спричинили для художників певні проєктні складнощі. Виявилось, що досвід дореволюційної школи графічної статистики, започаткований Ю. Е. Янсоном, був не затребуваний радянськими художниками, перед якими стояли питання візуалізації даних. Незважаючи на поширення інфографіки в першій половині ХХ ст. в різних областях діяльності людини, спостерігалось нехтування загальноновизнаними в середовищі статистиків законами і правилами побудови діаграм традиційного типу. Такий стан речей можна проілюструвати прикладами з радянської агітаційної ізо­статистики. Наприклад той самий Іваницький в 1932 р. в діаграмі «Середня місячна заробітна плата за галузями промисловості в рублях» допустив розрив у стовпчиковій діаграмі, що абсолютно неприйнятно з погляду візуального сприйняття. Подаючи середню зарплату у вигляді стрілок-стовпчиків, він припустився помилки – спотворив реальну висоту порівнюваних відрізків, що унеможливило їх візуальне зіставлення.

Ідеї Ізотайпа використовувалися недовго. Образотворча статистика в епоху панування міжнародного стилю в графічному дизайні, незважаючи на

очевидну функціональність Віденського методу, спиралася на інші візуальні моделі, оскільки спочатку вони застосовувалися в культурних і освітніх програмах, а в Радянському Союзі – для агітації і пропаганди. У наслідок загальних недоліків – приблизності, графічного схематизму, відсутності поповнюваної і модифікованої бази піктограм – образотворча статистика Нейрата і Арнца лише обмежено застосовувалася в популяризаторських виданнях. Це позбавило метод академізму, що в підсумку, спричинило майже повне його забуття в 1960 – 1990-х рр. Спроби Арнца щодо застосування піктограм в поданні статистичних даних врешті-решт заперечувалися керівництвом центрального бюро статистики Нідерландів. Відтоді фігурні кількісні діаграми не використовувались в голландських статистичних довідниках. До речі, обмеження щодо образотворчої образності офіційних відомостей діяли аж до 2000-х рр.

Рисунок 2.10 – Майер. Транспортна схема приміського руху поїздів (Франція, 1981 р.)

Графічне подання великих масивів інформації базувалося на декількох зрозумілих принципах. Система Бертена складається з семи змінних візуалізацій. Це розташування, форма, орієнтація, колір, текстура, значення і розмір. Ці поняття є теоретичною основою для сучасної візуалізації інформації. Жак Бертен розглядав картограми і картосхеми, графі і потоки у поєднанні з

цими елементарними атрибутами. Досі його система є базовою для представлення якісних і кількісних показників статистики. В епоху модернізму в академічних колах панувала думка про те, що діаграми і карти – особливі форми комунікації, візуальна мова спілкування. Бертен проаналізував діаграми, мережі, знаки й карти як семіотичну систему, відокремивши певні ознаки. Фігуративність в представлених концепціях і прикладах була майже непомітна. За визначенням американського філософа Нельсона Гудмена (Nelson Goodman) візуалізація повинна бути синтаксичною, тобто складатися з дискретних і непов'язаних візуальних символів. Отже, у лінійного графіка, секторної, площинної або стовпчиковій діаграмі є певна кількість точок або відрізків, з'єднаних лініями в чіткий образ. При цьому розмір і місце розташування точок, довжина і форма ліній можуть бути неважливими для спостерігача.

2 СТРУКТУРНА ІНФОГРАФІКА

Сучасні засоби передачі інформації не мають супроводжуватися графічним представленням. Візуальні образи зчитуються людиною краще. При цьому задовольняється актуальна потреба щодо наявності чітких і зрозумілих цілей, вирішуваних завдань і, звісно, повного усвідомлення користувачем визначеної ідеї. Для цього необхідно доступно передавати інформацію в умовному графічному вигляді, прибравши все зайве, дотримуючись при цьому привабливості подачі. Інфографіка на сьогодні – один із напрямків дизайну, що найдинамічніше розвивається. Без неї не обходиться жоден корпоративний звіт, ні одне солідне науково-популярне або ділове друковане видання. Її популярність спонукає дослідника звернутися до історії інформаційного дизайну, витоків інфографіки.

Інформаційна графіка відносно нещодавно увійшла до складу дизайну за історичними мірками. Саме поняття сформувалося в другій половині ХХ ст., об'єднавши кілька сфер проєктної діяльності. Наприклад, для позначення кількісних графіків і структурних схем-графів раніше використовувалися такі позначення: «образотворча статистика», «ділова графіка», «графіка управління», «науково-технічна графіка». Графічний розподіл господарських, кліматичних, геологічних показників здійснювалися за економічними та тематичними картами із використанням знакових систем у вигляді умовних знаків і піктограм.

Семіотика відповідала за тлумачення візуальної навігації в аеропортах і на вокзалах, дорожніх знаків і знаків безпеки на виробництві. Інженерна графіка за допомогою розрізів і проєкцій відображала зовнішній вигляд і виявляла внутрішню будову архітектурних споруд, машин і механізмів. Термін «Інфографіка» сьогодні широко використовується як у сфері комунікативного дизайну, так і в інших професіях, пов'язаних із наданням інформаційного забезпечення діяльності людини. Це стосується економіки, управління, наукових досліджень, журналістики, науково-популярної публіцистики, освіти, пропаганди, рекламних і бізнес-комунікацій.

Завдяки засобам масової інформації поняття «інфографіка» стало широко відомим на побутовому рівні.

Протягом останніх десятиліть графічна подача інформації або знань набула значної популярності серед дизайнерів. Численні приклади інфографіки в друкованих виданнях, електронних медіа, ділові презентації, зрештою, у рекламі дозволяють говорити про стале формування окремого напрямку проектно-художньої діяльності – інформаційно-графічного дизайну. До того ж, дизайнери-практики і дослідники теорії дизайну відчують необхідність узагальнення історичного досвіду розвитку інфографіки, теоретичного обґрунтування і розроблення практичних методик застосування діаграм, графів, карт і знакових систем під час проектування графіки наукового, науково-популярного й ділового спрямування.

Метою цих рекомендацій є ознайомлення студентів із ще одним напрямом дизайну, що динамічно розвиваються, а саме інфографіки, зважаючи на взаємозалежність інформативності та художньої реалізації графіки при формуванні асоціативного образу структури поданої інформації, а також ознайомлення студентів із різними засобами 2Д - та 3Д - моделювання й алгоритмами побудови проєктованих об'єктів залежно від послідовності формування об'єктів. Під час виконання завдання студент самостійно визначає структуру, образи та елементи репрезентованої інформації на основі заданої теми: «СТРУКТУРНА ІНФОГРАФІКА КАФЕДРИ».

Передбачається власне дослідження тих чи інших елементів інформації: навчальна програма, напрями та їх реалізація, підпорядкування у структурі університету, пріоритети та перспективи розвитку. Інфографіка має сприяти формуванню привабливого образу як кафедри, так і самих студентів та їх дизайнерського потенціалу. На підставі сформованої структури та в процесі художнього пошуку розробляється невеликий графічний документ, що має супроводжувати підсумковий результат (плакат). У складі графічного документа передбачається наявність та якісна презентація таких аспектів:

- елементи і метрики;
- кольорова схема;
- типографіка;
- структурна схема інформації.

Підсумковий результат повинен стати художнім втіленням творчого та аналітичного становлення студента у вимірі плакату.

Важливо зазначити, що в процесі розробки завдання необхідно подати художні елементи у єдиній стилістиці, зрозумілій користувачам. Окремо необхідно презентувати кольорове рішення та композиційну схему оформлення. Процес вивчення аналогів і прототипів необхідно розпочати з кінця ХІХ – початку ХХ ст., та звернути увагу на локальні традиційні напрацювання, а також на такі аспекти та напрями інформаційної графіки, як графічна статистика, тематична картографія, науково-популярна графіка, знакові системи в інформаційній графіці, агітаційна інфографіка, інфографіка модернізму і постмодернізму. Варто зазначити певні напрями інфографіки.

2.1 ЗАВДАННЯ ЗА ТЕМОЮ «СТРУКТУРНА ІНФОГРАФІКА КАФЕДРИ»

Завдання № 1 Формування теми та художньої концепції подання інформації.

Під час виконання завдання студент самостійно визначає структуру, образи та елементи інформації для презентації.

Завдання № 2 Структурна схема інформації. Передбачається власне дослідження тих чи інших масивів інформації: навчальна програма, напрямки та їх реалізація, підпорядкування у структурі університету, пріоритети та перспективи розвитку. Характер інфографіки має сформувати привабливий образ як кафедри, так і самих студентів та їх дизайнерського потенціалу.

Завдання № 3 Елементи і метрики структурної інфографіки.

На основі сформованої структури та в процесі художнього пошуку, розробляється невеликий графічний документ, що має супроводжувати підсумковий результат (плакат). У складі графічного документа передбачається наявність та якісна презентація елементів і метрики.

Завдання № 4 Кольорова схема і типографіка структурної інфографіки.

На основі сформованої структури та в процесі художнього пошуку, розробляється невеликий графічний документ, що має супроводжувати підсумковий результат (плакат). У складі графічного документа передбачається наявність та якісна презентація кольорової схеми і типографіки.

Виконання практичного завдання «СТРУКТУРНА ІНФОГРАФІКА» має бути представлено у визначеному складі:

- графіка у комп'ютерному форматі виконання, плакат А-2, 4 аркуші А-3, кольорове зображення.

- інформаційний журнал (пояснювальна записка) об'ємом не менше 10 сторінок тексту (візуальний ряд не менш ніж 10 сторінок аналогів).

2.2 КОНТРОЛЬНІ ПИТАННЯ ДО ТЕМИ «СТРУКТУРНА ІНФОГРАФІКА КАФЕДРИ»

1. Що таке топограми?
2. Для чого призначалась науково-популярна графіка?
3. Історичні передумови розвитку піктограм.
4. Які вимоги для піктограм сформулював Рудольф Модлі?
5. Із яких візуалізацій складається система Бертена?
6. Яким чином та з якою метою застосовується інфографіка?
7. Надайте перелік елементів, що можуть бути застосовані в інфографіці?
8. Що є метою структурної інфографіки?

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Вергунов С. В. Фигуры в проектной графике промышленного дизайнера : учебно-методическое пособие / С. В. Вергунов, Н. С. Вергунова. – Харьков : ХГАДИ, 2015. – 84 с.
2. Сергеева О. В. Новые медиа. Социальная теория и методология исследований: словарь-справочник [Электронный ресурс] / О. В. Сергеева // АЛЕТЕЙЯ. – 2016. – Режим доступа до ресурсу: <https://books.google.com.ua/books?id=45OkDwAAQBAJ&pg=PT161&dq=инфографика&hl=en&sa=X&ved=2ahUKEwjW5OSd18DzAhVQSfEDHcEoD944WhDoAXoECAsQAq#v=onepage&q=инфографика&f=false>.
3. Жилавская И. В. Виды медиа. Типология и история [Электронный ресурс] / И. В. Жилавская, К. К. Онучина // МПГУ. – 2020. – Режим доступа до ресурсу: <https://books.google.com.ua/books?id=NKEUEAAAQBAJ&lpg=PA131&dq=%D0%B8%D0%BD%D1%84%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D0%B8%D0%BA%D0%B0&pg=PA1#v=onepage&q=%D0%B8%D0%BD%D1%84%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D0%B8%D0%BA%D0%B0&f=false>.
4. Каплунов Денис. Контент, маркетинг и рок-н-ролл: Книга-муза для покорения клиентов в интернете [Электронный ресурс] / Д. Далунов // Манн, Иванов и Фербер. – 2018. – Режим доступа до ресурсу: <https://books.google.com.ua/books?id=JKVCDwAAQBAJ&lpg=PA223&dq=%D0%B8%D0%BD%D1%84%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D0%B8%D0%BA%D0%B0&pg=PA5#v=onepage&q=%D0%B8%D0%BD%D1%84%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D0%B8%D0%BA%D0%B0&f=false>.
5. Eaton T. Infographic Guide to Life, the Universe and Everything [Электронный ресурс] / Thomas Eaton // An Hachette UK Company. – 2014. – Режим доступа до ресурсу: <https://books.google.com.ua/books?id=rRi7AwAAQBAJ&lpg=PA92&dq=%D0%A0%D1%83%D1%81%D1%81%D0%BA%D0%B0%D1%8F%20%D0%B8%D0%BD%D1%84%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D0%B8%D0%BA%D0%B0&pg=PA2#v=onepage&q=%D0%A0%D1%83%D1%81%D1%81%D0%BA%D0%B0%D1%8F%20%D0%B8%D0%BD%D1%84%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D0%B8%D0%BA%D0%B0&f=false>.
6. Иванов В. Комп'ютерні мас-медіа на межі століть [Электронный ресурс] / В. Иванов // Актуальні питання масової комунікації. – 2002. – Вип. 3. – Ч. I. – Режим доступа: <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=362>.
7. Вроблевски Л. Естественные цвета и дизайн интерфейсов. [Электронный ресурс]: Режим доступа: <http://webmascon.com/topics/colors/13a.asp>, свободный.
8. Кузнецов А. М. Требования к графическому дизайну и юзабилити образовательных порталов / А. М. Кузнецов, В. В. Мартынов. – Интернет-порталы: содержание и технологии: Сб. науч. Ст. Вып. 1. – М. : Просвещение, 2003. – 720 с.
9. Нильсен Я. Разработка рекламы по данным отклика на нее. [Электронный ресурс]: Режим доступа: <http://webmascon.com/topics/adv/4a.asp>, свободный.
10. Крайнікова Т. С. Художньо-графічна концепція видання: до проблеми ствердження терміна // Наукові записки Інституту журналістики. – 2011. – Т. 40. – С. 107–112.

ДОДАТКИ

ДОДАТОК А

Приклади використання презентаційних фігур у проєктній графіці

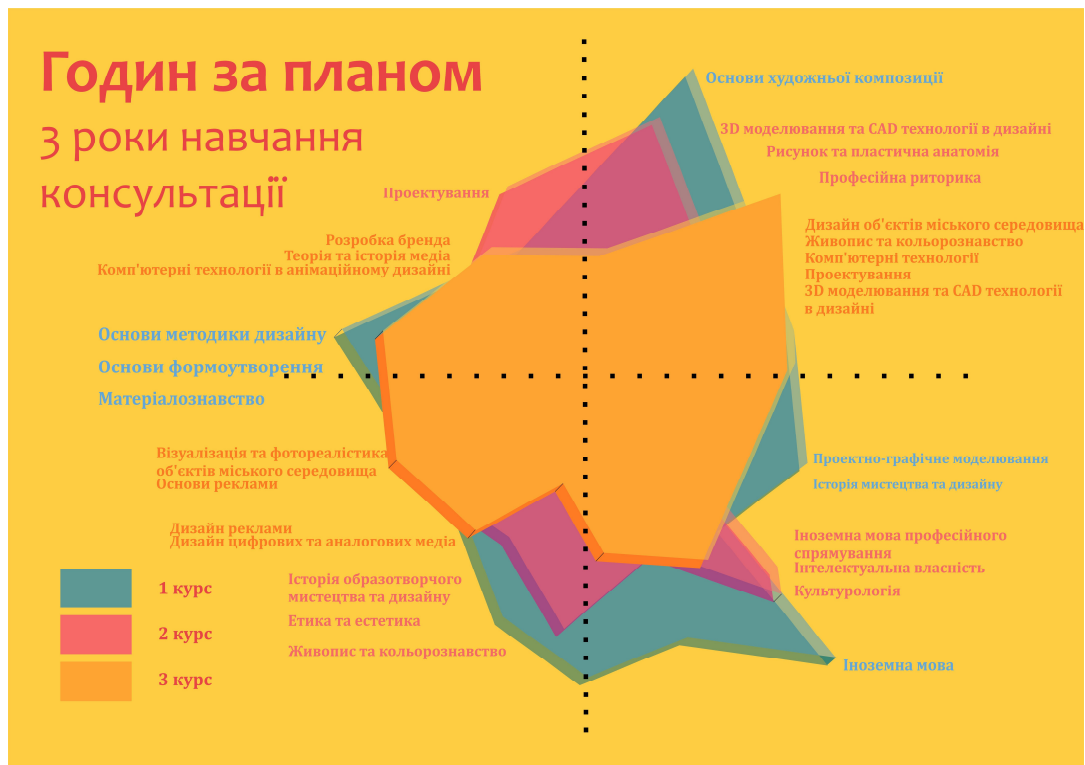

Рисунок А.1 – Дайнеко К. «Інфографіка. Навчальний план кафедри»
Кер. : Коляда І. І. 2021р.

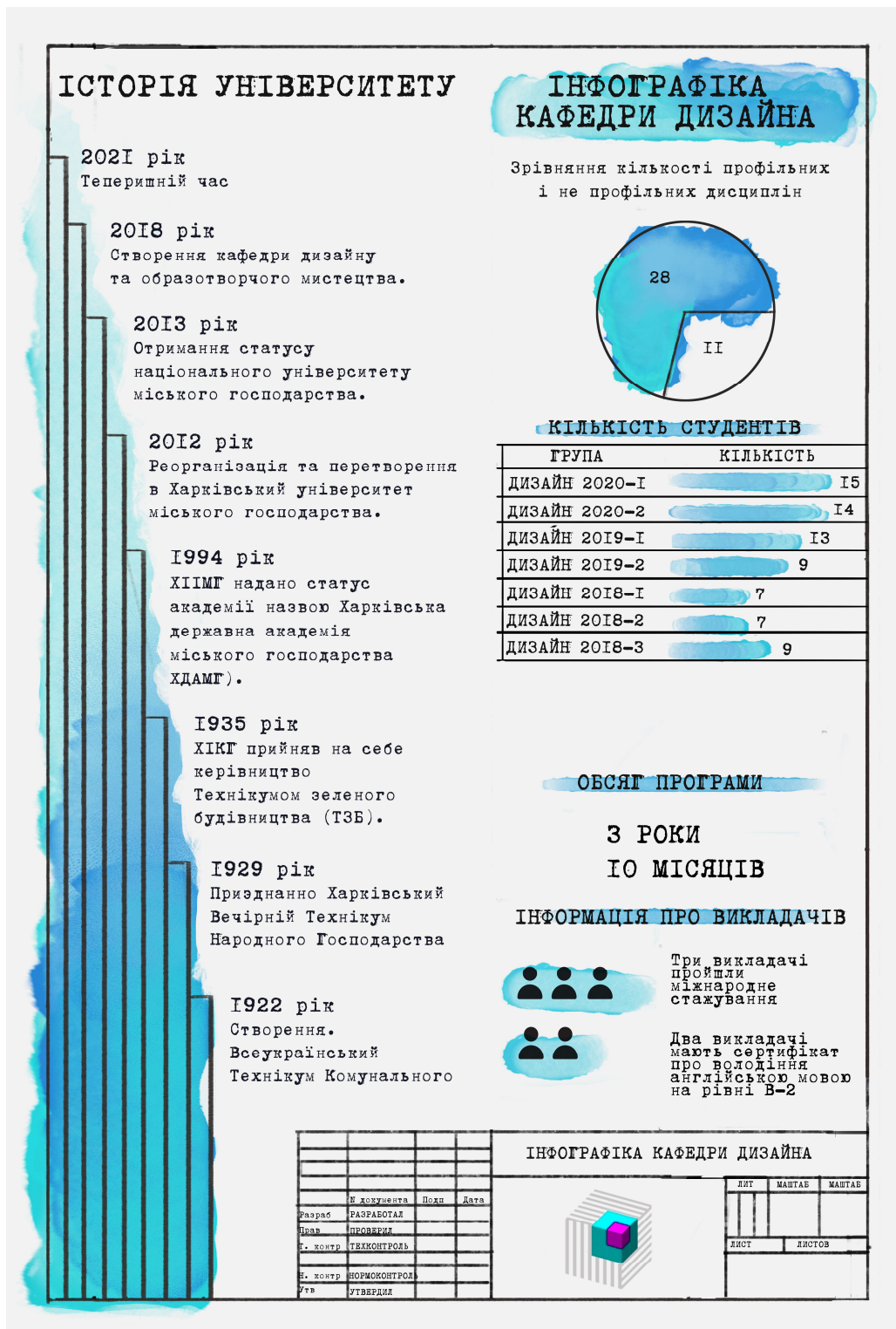

Рисунок А.2 – Васил'єв Д. «Інфографіка хронології університету».
Кер. : Коляда І. І. 2021р.

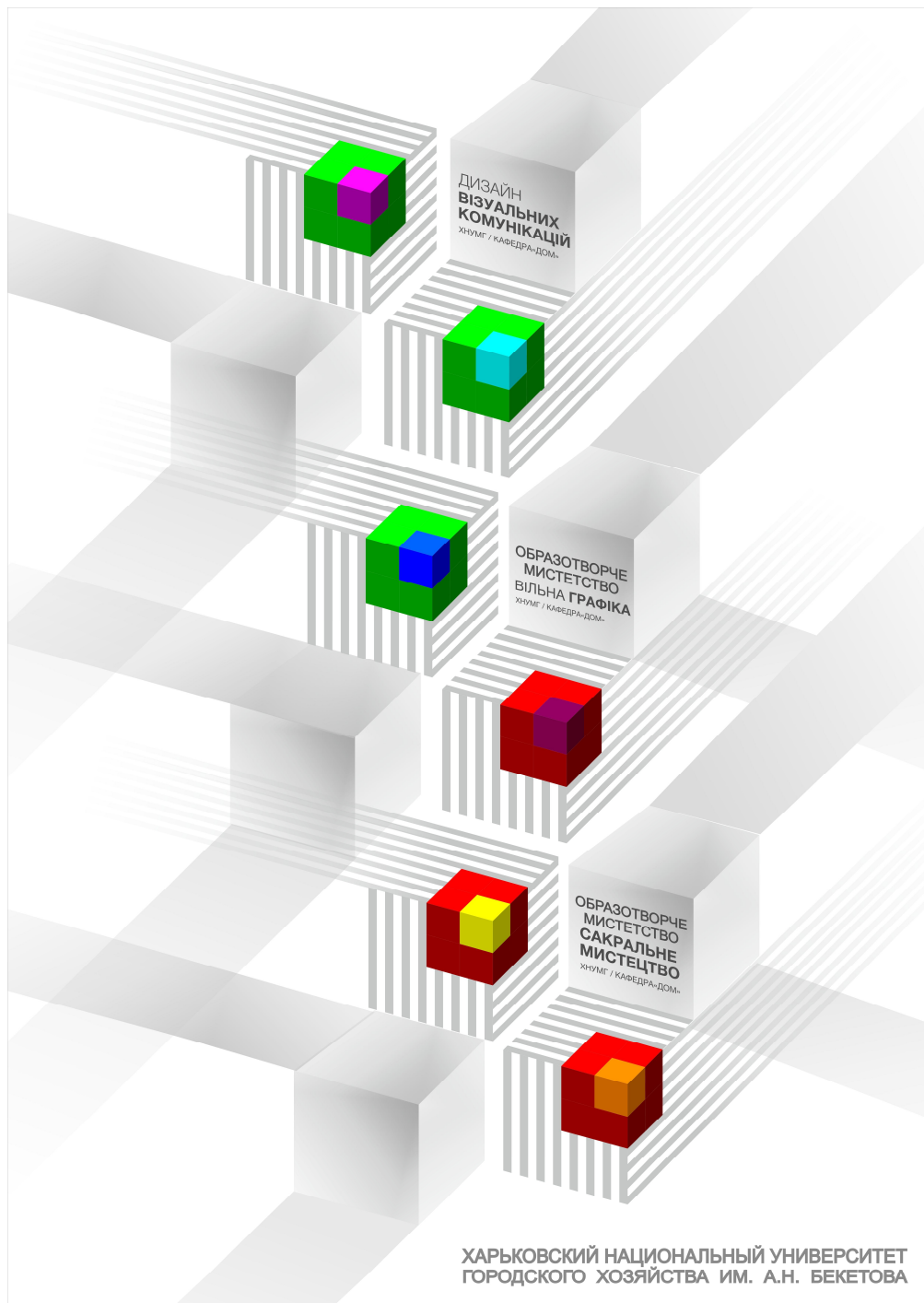

Рисунок А.3 – Савченко А. «Структурні підрозділи кафедри». Кер.: Коляда І. І. 2021р.

Виробничо-практичне видання

*Методичні рекомендації
до практичних занять та організації самостійної роботи
з навчальної дисципліни*

«ДИЗАЙН ЦИФРОВИХ ТА АНАЛОГОВИХ МЕДІА»

*(для здобувачів денної форми навчання
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
зі спеціальності 022 – Дизайн)*

Укладачі: **КОЛЯДА** Ігор Ігорович,
СТОНОГА Дар'я Володимирівна,
ШЕВЧЕНКО Кирило Сергійович,
МОРСЬКА Олександра Олександрівна

Відповідальний за випуск *Н. С. Вергунова*

Редактор О. А. Норик

Комп'ютерне верстання *І. І. Коляда*

План 2021, поз. 531 М.

Підп. до друку 18.10.2021. Формат 60 × 90/8.
Електронне видання. Ум. друк. арк. 1,2.

Видавець і виготовлювач:
Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова,
вул. Маршала Бажанова, 17, Харків, 61002.
Електронна адреса: office@kname.edu.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи:
ДК 5328 від 11.04.2017.